

Mandag 11/11-2019

Vi bliver hentet søndag aften kl.19:15 af privatchauffør i jakkesæt og hele svineriet. Ind og sidde i hans fine Mercedes, men han bokser med at få plads til vores bagage. Det ender med den ene kuffert må stå på forsædet.

Vi flyver business class med Emirates fra Johannesburg til Dubai og igen fra Dubai til København. Privatchauffør er incl. i billetten og skulle vi blive uvenner, kan vi faktisk booke hver vores privatchauffør.

Det er lidt vildt og hvis man regner antal kilometer og f.eks. siger det svarer til 4 * tur/retur til München på economy, er der billigere fra Sydafrika til København på business.

Servicen er helt i top og jeg har aldrig oplevet så mange stewardesser til så lidt passagerer. Afgangen af planlagt til 22:20, men vi bliver forsinket pga. 2 passagerer der ikke er dukket op, men hvor deres bagage var om bord. Så af med den.

Vi får lidt at spise og drikke og prøver så at sove lidt, så vi er nogenlunde friske når maskinen lander i Dubai 8:15.

Selv om vi kan ligge helt udstrakt, er det ikke det samme som at sove i en rigtig seng. Men et par timer er det da blevet til. Så efter lidt morgenmad, er der kun en god times flyvning tilbage.

Vi kommer nemt i gennem paskontrol, immigration og en ekstra sikkerhedskontrol. Bagagen kommer også hurtigt og så er det bare hen til Emirates chaufførservice igen, hvor man venter i en lounge indtil din bil er klar. Vildt.

Denne gang er det også en Mercedes, men hvor det var en C-model i Johannesburg, er det her en S-model. Kan kun drømme om sådan en slæde. Om ikke nemt, så sluger bagagerummet dog 2 store kufferter.

På vejen ind fra lufthavnen til byen, kører vi forbi den ene imponerende bygning efter den anden. Det minder om en arabisk udgave af Las Vegas og det indtryk ændrer sig ikke da vi rammer hotellet.

Der er først check-in kl.15, men de tryller lidt og vi får allerede værelset kl.11. Inden da blev vi tilbudt morgenmad i deres executive lounge. Det blev nu kun til lidt frugt og te & kaffe, vi havde jo spist på flyet.

Vi har fået et super værelse med et lille indhak med kaffemaskine, mm. og toilet og bad bag ved. Selvfølgelig har en super udsigt ud over bugten og fra altanen er der fantastisk view til begge sider.

(Vores lille seng)

(Udsigten til højre fra altanen)

(Udsigten til venstre fra altanen)

Vi aftaler at spise frokost på hotellet og får et bord uden for. Ud over det normale spisekort, er der også trøffel på programmet i dag.

Der er både for- og hovedretter og vi bestiller begge et porcheret spejlæg til forret, hvordan man så kan lave et sådant, med hvide & grønne asparges og naturligvis hvide trøfler.

Det smager virkelig godt – mit æg har fået lidt i underkanten, men det ødelægger ikke total oplevelsen. Til hovedret deler vi en pizza.

Endelig en positiv oplevelse. Sprød bund, så det er faktisk helt italiensk i oplevelsen.

Vi har knap med tid, for vi har bestilt en sundowner tur op i Burj Khalifa med drink og canapeer.

Vi tager en taxi fra hotellet til Dubai Mall, hvor man skal igennem for at komme op i Burj Khalifa.

Der er små 25 km og det beløber sig til hele 80 dirham, hvilket vel er omkring 150 kr.

Ventetiden er rimelig lang og vi kommer bagerst i køen. Men en flink mand opdager at vi har VIP-billetter og så bliver vi ført uden om den lange kø.

Desværre er der stadig kinesere og russere, som aldrig har hørt om kø-kultur, at dæmpe stemmen lidt, vaske hænder efter toiletbesøg, at tage med de skeer/gafler der er på fadene i buffeten i stedet for at bruge klør 5.

Vores første elevator går til 124 etage. Det går svinsk hurtigt. Jeg prøvede at tælle etagerne i hovedet – 1, 2, 3, 4, 5,, etc. Men elevatoren kørte hurtigere.

Helt oppe på 154 etage og 585 meter over jordens overflade, bydes vi på et glas champagne eller vin – juice til dem der ikke drikker.

Der bydes også på forskellige canapeer og vi kan frit bevæge os rundt på 152, 153 og 154 etage. Et imponerende syn og "almindelige højhuse" på 30. Etager, ser små ud her fra.

Vi har 2 timer og det er nok. Også fordi mørket falder på og selv om det er flot med lys så langt øjet rækker, så ændrer synet sig ikke som i f.eks. en solnedgang.

Så vi kører ned og det sker i etaper. Så sidste etape er fra 124. etage og ned i et hug.

Man kan købe forskellige slags billetter til Burj Khalifa. Nogen går til 154. etage, men de fleste går kun til 124. etage. Så da vi lander her, er det et stort kaos.

Vi står vel i kø i en god halv time for at komme ned. Så resten af shopperiet/oseriet må vente til i morgen.

Vi skaffer lidt transport til hotellet og snupper en drink inden middagen.

Vi er ikke særligt sultne, så Helle snupper bare en gang fritto misto og jeg snupper pasta med hummer. Det smager yums. De laver god mad her.

Det bliver ikke nattesæde for vi er virkelig trætte. Den lange flyvetur sidder i kroppen.

Tirsdag 12/11-2019

Vi har glemt at sætte forstyr-ikke skiltet ud, så rengøringen banker på døren ved 9-tiden og der ligger vi stadig og gasser os.

Nå, vi får gjort forståeligt at de skal gå væk en times tid endnu.

Mentalt er vi færdige med vores rejse og vi vil bare gerne hjem til vores 3 børn og vores hund. Det er lidt synd for Dubai, for det er en fed by.

Men så må vi jo komme tilbage på et andet tidspunkt.

Så vi beslutter bare at tusse lidt rundt i dag. Efter morgenmaden, finder vi lige et supermarked hvor vi kan få lidt krydderi, nødder og ordentlige vaniliestænger. Desværre har de kun 2.

Supermarkedet ligger på 1. sal og fra trappen op er der en flot udsigt ud over vandet og over mod vores hotel.

Vi får en god frokost igen og heldigvis er temaet stadig hvid trøffel, så vi får vores lyst styret.

Helle har pakket og næsten alt er klart. Så eftermiddagen tilbringes på liggestole nede ved pool området. For en gang skyld nogle gode liggestole, man kan holde ud at ligge i.

Vi magter lige at gå ind til Happy Hour kl.17 i executive loungen, hvor der gratis er småretter og noget at drikke frem til kl.19.

Ikke fordi vi er sultne, men fordi vi ved vi bliver det, går vi ned til aftensmad ved 21-tiden.

Helle er ikke helt færdig med de hvide trøfler, så hun bestiller endnu en gang porcheret spejlæg med grønne & hvide asparges og rigeligt med hvide trøfler og jeg bestiller en gang italienske kødboller.

Kødbollerne skulle være en opskrift fra en italiener, som er kommet her siden 2000 og for nylig holdt sin 80 års fødselsdag her. I den forbindelse gav han opskriften til køkkenet, som efterfølgende har haft dem på spisekortet. De var italienske og gode.

Vi prøver at gå tidligt i seng og se om vi kan sove. For vækkeren ringer allerede kl.4:00 ☹️.

Onsdag 13/11-2019

Det er sgu ikke lysten der driver værket, da vækkeuret ringer kl.4:00. Jeg har vel sovet 2-3 timer. Men vi skal jo op.

Vi har bestilt regningen klar til kl.5 og vores chauffør fra Emirates til at komme kl.5:20.

Men da vi kommer ned er chaufføren der allerede og check-out tager mindre end 5 min. og så er vi på vej til lufthavnen i en stor, fed BMW. For en gang skyld sluges al bagagen uden besvær.

Da vi ankommer til lufthavnen, står Emirates personale klar med en trolley og jeg må nærmest få den ud af hånden på dem, for at få lov at køre den selv.

Check-in og security går utroligt hurtigt og så er vi klar til toldfrie indkøb. Jeg syntes ikke sprutten var billig, men Helle's smøger var.

Vi går op i nok den største lounge i verdenen eller i hvert fald den største jeg nogensinde har været i. De har inde i loungen en champagne lounge og den vil Helle gerne besøge.

(Den "lille" champagne bar)

(Nogen tager en gammel dansk, andre lidt bobler til at starte på)

I champagne loungen er der masser af plads og rimeligt stille, men det er vel også begrænset hvor mange der tyller bobler kl.7 om morgenen.

Umiddelbart virker champagne loungen som værende af samme størrelse som hele SAS loungen i Kastrup. Vildt.

Der er en ryge lounge, hvor Helle lige skal have en farvel-Dubai-smøg og jeg fordriver så tiden med at tælle hvor mange sidepladser der er (ja, ja, jeg er lidt autist). Her kan sidde 60 mennesker ned.

(Sidste smøg i Asien for denne omgang, hak ved 5 kontinenter)

Lufthavnen er meget stor og det tager omkring 20 min. at gå ned til vores gate, som vel ligger midt i finger C. Havde vi ikke brugt de rullende fortove, havde det nok taget 30 min.

Da vi kommer der ned, står der allerede flere hundrede i kø til at boarde. Men heldigvis kan vi skippe køen og gå direkte om bord.

Her bliver vi modtaget med endnu mere champagne og jeg forsøger mig med et glas. Men det bliver aldrig noget jeg bliver afhængig af.

A380 er bare et stort - STORT fly. Vi sidder på 1. Sal og i vores række er der kun vinduessæder. Så vi sidder ikke ved siden af hinanden, men forskudt. Vi har vel hvad der svarer til 3 almindelige sæder hver.

(De skulle pudse ruderne, skulle de ☺)

(Man skal huske at bevæge sig ved flyvninger over 3 timer)

(Her er plads nok)

Starten var en speciel oplevelse. Jeg følte ikke vi kørte særligt stærkt og alligevel løftede piloterne dette store monstrum op i luften og det føltes bare helt stille og roligt og som i slow motion.

Det her var også en af de ting jeg bare ville – prøve en A380. Og hvilken oplevelse. Vil jeg have en lille en, kan jeg bare rejse mig og gå ned i baren bagved.

Så snart vi var i luften blev der serveret morgenmad til dem der ville have det. Mange fik en madras til sædet og lavede dette om til en seng for at få lidt søvn. Men jeg tror jeg skal have det hele med ☺

(Når man flyver langt, skal man strække benene)

(Igen må man selv stå i baren)

Det er rart at komme hjem til Vanløse igen. Det har været en fantastisk rejse og vi gjorde det gerne om igen.

Vi har boet nogle fantastiske steder og ofte med fantastiske udsigter.

En top 5 må være en delt førsteplads mellem Tinga og Capella. Det er svært at vælge mellem havudsigten og så savanne udsigten med dyrene. Men Paradis Bay Resort på Hawaii, - med udsigt mod Stillehavet, The Ahwanee – med udsigt mod urgamle klipper ragende højt, højt op og The Argonaut Hotel – med udsigt over San Francisco Bay - var heller ikke dårlige.

Men også vores lille boutique hotel i Georgetown med rødvin om eftermiddagen og snak med øvrige gæster og vi kunne blive enige om en masse ting. Emigranter og flygtninge, at Trump ikke er helt rask i hovedet, miljøproblemer, I- & U-lande problematik, etc.

Generelt har udsigt og pris hængt sammen, bortset fra Johannesburg – det var yderst billigt.

Vores bekymring om cruise var noget for os, blev fuldstændigt gjort til skamme. Fantastiske mennesker og vi kunne blive enige om en masse ting. Emigranter og flygtninge, at Trump ikke er helt rask i hovedet, miljøproblemer, I- & U-lande problematik, etc.

Så vi jokede med at sende vore politikere på cruise og først lade dem få den store drinkspakke, når de var blevet enige.

Vi har spist noget fantastisk mad, men også bare burgere og fritter. Og så noget midt i mellem.

Her har pris og kvalitet ikke hængt sammen. Noget af det bedste vi har fået, var Buffalo Pie in the middle of no where i Kruger. Og den kostede hvad der svarer til 20 kr. Og blev serveret på en blik tallerken med sovsen i et blikkrus. Det billigste måltid på turen.

Vi har mødt venlighed over alt. Og uden at det skal lyde bibelsk eller højtravende, kan det betale sig at behandle andre mennesker som man gerne selv vil behandles.

Ved at vise oprigtig interesse, respekt og venlighed får du det 10-fold igen. Så ja, det har vi gjort med en bagtanke. Men bagtanken var at vi også gerne ville behandles sådan.

Vi har INGEN steder følt os usikre. Selv da vi gik i det fattigste af det fattigste i Soweto og helt klart havde den forkerte hudfarve, mødte vi kun venlighed.

Det tætteste på bekymring, var da vi boede bag låst port og pigtråd i Johannesburg. Men det foregik kun oppe i hjernen, for der skete jo ikke noget.

Vi siger altid til hinanden: When in Rome, do as the Romans. Det har også virket her.

Og har det været dyrt. Nej, men det har kostet svinsk mange penge. Men det har været hver en krone værd.

Hvis vi skulle gøre det igen, ville vi nok gøre det en smule anderledes. Mange steder har vi kun været 3 dage og det er lige i underkanten.

Der bliver aldrig helt pakket ud, så det optimale i vores optik, ville være at skippe et par af byerne og så være 5 dage hvert sted i stedet for.

Men som Helle siger, at jeg altid siger: Nu skal der lige konsolideres først.